



EUROPAPARLAMENTET

2009 - 2014

Utskottet för ekonomi och valutafrågor

2009/2150(INI)

29.1.2010

YTTRANDE

från utskottet för ekonomi och valutafrågor

till utskottet för utveckling

över effekterna av den globala finansiella och ekonomiska krisen på
utvecklingsländerna och utvecklingssamarbetet
(2009/2150(INI))

Föredragande: Jürgen Klute

PA_NonLeg

FÖRSLAG

Utskottet för ekonomi och valutafrågor uppmanar utskottet för utveckling att som ansvarigt utskott infoga följande i sitt resolutionsförslag:

1. Europaparlamentet anser att ett övervinnande av den finansiella och ekonomiska krisen fortfarande ska prioriteras.
2. Europaparlamentet konstaterar dessutom att globaliseringen också har haft positiva verkningar på utvecklingsländernas totala ekonomiska situation.
3. Europaparlamentet understryker att det är nödvändigt att även i fortsättningen ge bistånd och att ständigt anpassa detta till nya realiteter och rambetingelser.
4. Europaparlamentet betonar att den globala ekonomiska krisen har tvingat fram ett utökat utvecklingssamarbete när det gäller både kvantitet och kvalitet.
5. Europaparlamentet anser att enbart volymen på utvecklingsbiståndsmedlen inte är en tillräcklig grund för att bedöma effektiviteten och ändamålsenligheten när det gäller Europeiska unionens åtgärder för utvecklingsbistånd.
6. Europaparlamentet betonar behovet av att gå över till ett internationellt styrsystem som skyddar de mest sårbara människorna och länderna, i synnerhet de som hårdast drabbats av krisen och vars säkerhetsnät är bristfälligt eller saknas.
7. Europaparlamentet uppmanar EU att stödja frihandeln och att avlägsna alla handelshinder och stöd som snedvrider handeln, särskilt EU-stöd på jordbruksområdet.
8. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ytterligare arbeta för en reformering av det internationella utvecklingssamarbetet.
9. Europaparlamentet uppmanar rådet och kommissionen att arbeta för den utökning av medlen till internationella finansinstitut som framförhandlades vid G-20-toppmötet.
10. Europaparlamentet ber rådet och kommissionen förespråka en ambitiös reform av Internationella valutafonden.
11. Europaparlamentet uppmanar rådet och kommissionen att förbättra samordningen av det bilaterala och multilaterala utvecklingssamarbetet, eftersom denna brist är en av huvudorsakerna till att utvecklingsbiståndets effektivitet undermineras.
12. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram ett meddelande om hur en skatt på internationella finansiella transaktioner bland annat kan bidra till att millennieutvecklingsmålen uppfylls, att de globala obalanserna korrigeras och att hållbar utveckling i världen främjas.
13. Europaparlamentet förespråkar ett förbättrat makroekonomiskt samarbete inom G-20-gruppen, en förstärkt roll för FN-systemet och en reformering av de internationella finansinstituten för att samstämmigt bemöta krisen och dess effekter i

utvecklingsländerna.

14. Europaparlamentet betonar att det är EU:s skyldighet att bistå utvecklingsländerna så att dessa kan hantera följderna av den globala ekonomiska krisen och klimatförändringen, för vilka de inte är ansvariga. Parlamentet uppmanar i detta hänseende medlemsstaterna att till fullo uppfylla sina åtaganden gentemot utvecklingsländerna när det gäller offentligt utvecklingsbistånd och påminner om att ett uppfyllande av dessa åtaganden skulle vara ett både snabbare och lättare sätt att bistå utvecklingsländerna med medel än att skapa ett nytt system för skatt på finansiella transaktioner.
15. Europaparlamentet framhåller att svaret på den finansiella och ekonomiska krisen måste vara globalt, och att inget finansinstitut, inget marknadssegment och ingen jurisdiktion får undkomma regleringen eller tillsynen, samt att transparens och ansvar från alla aktörers sida ska ligga till grund för en ny styrning av finansvärlden.
16. Europaparlamentet anser att de utvecklingsländer som i särskilt hög grad är beroende av pengar från utvecklingssamarbetet och som är kraftigt inriktade på export är de som hittills mest drabbats av krisen, eftersom finansieringsflödet från nord till syd sinar alltmer och de inhemska marknaderna i många utvecklingsländer är alltför svaga för att kompensera tillbakagången i exporten.
17. Europaparlamentet betonar att finanskrisens dimension, djup och komplexitet beror på det bristande sambandet mellan utvecklingen av finanserna och realekonomin, förekomsten av växande globala obalanser och de allt allvarigare miljöproblemen i världen, dvs. problem som måste åtgärdas för att det ekonomiska systemet ska kunna styras in på en väg med global hållbar utveckling.
18. Europaparlamentet betonar att minskningen av krediterna, osäkerheten förorsakad av konjunkturedgången och tillbakagången för handeln, investeringarna och penningöverföringarna från emigranterna på internationell nivå är de kanaler genom vilka krisen har överförts från industriländerna till utvecklingsländerna, samt att det inom alla dessa områden är nödvändigt att unionen tar initiativ och på ett samstämmigt, vittomfattande och konsekvent sätt intensifierar sin närvaro på den internationella scenen.
19. Europaparlamentet framhåller att man för att uppnå mer finansiell stabilitet och ett bättre fungerande globalt handelssystem inom WTO måste bygga upp ett nytt internationellt finansiellt och monetärt system grundat på multilaterala regler som beaktar de specifika problemen i utvecklingsländerna och som inlemmas i FN-systemet.
20. Europaparlamentet välkomnar Europeiska rådets åtagande från oktober 2009 att inte underminera millennieutvecklingsmålen i kampen mot klimatförändringen. Rådet uppmanas att så snart som möjligt och inom ramen för slutsatserna från Köpenhamnstoppmötet och G-20-kompromisserna komma överens om orubbliga finansiella åtaganden som gör det möjligt för utvecklingsländerna att klara av de försämrade klimatförutsättningarna och som garanterar att biståndet som behövs på grund av den ekonomiska krisen inte leder till ett återfall i överskuldssättning gentemot utlandet.
21. Europaparlamentet påminner om att konsekvens i utvecklingspolitiken, som fastslås i fördraget, är ett banbrytande begrepp för att uppnå millennieutvecklingsmålen. EU

uppmannas därför med kraft att utarbeta en handelspolitik som är konsekvent och samstämmig med ett uppnående av millennieutvecklingsmålen. Parlamentet efterfrågar en robust rättslig mekanism som garanterar att EU hålls ansvarig för sina åtaganden när det gäller konsekvens i utvecklingspolitiken.

22. Europaparlamentet efterfrågar en större konsekvens i EU:s utvecklingsbistånd och andra åtgärder. Parlamentet konstaterar till exempel att saluföring av EU-subventionerade jordbruksprodukter kan motverka upprättandet av sunda marknader för varorna från fattiga lokala jordbrukare och sålunda hämma de insatser som gjorts inom projekt som syftar till ett förstärkt lokalt jordbruk.
23. Europaparlamentet konstaterar med oro den minskning som skett av det offentliga utvecklingsbiståndet för folkhälsa, särskilt sexuell och reproduktiv hälsa, som är nyckeln till att uppnå millennieutvecklingsmålen. Parlamentet påpekar att en frisk och stark arbetsstyrka är en förutsättning för ekonomisk utveckling.
24. Europaparlamentet anser att EU:s utvecklingspolitik bör respektera både EU:s och utvecklingsländernas intressen och anser att ett ömsesidigt öppnande av marknaderna inte får åstadkommas på bekostnad av den ekonomiska stabiliteten i utvecklingsländerna och kräver jämförbara tillsyns- och regelramar. Kommissionen, rådet och Europeiska investeringsbanken ombeds att i utvecklingssamarbetet prioritera tillhandahållandet av mikrokrediter till små och medelstora företag samt småjordbrukare och därmed främja hållbara regionala ekonomiska strukturer.
25. Europaparlamentet konstaterar att olika företag redan har förvärvat hundratusentals hektar mark i vissa utvecklingsländer för produktion av biobränsle för EU-marknaderna. Parlamentet önskar att dessa markförvärv ska motverkas genom att man inför kriterier med klara begränsningar för mängden tillåtna växthusgasutsläpp under biobränsleproduktionens hela livscykel och kriterier som gör det ofördelaktigt att till biobränsleproduktion använda mark som är lämplig för livsmedelsproduktion.
26. Europaparlamentet framhäver att skatteparadis och utländska finanscentrum (skattefria zoner) uppmuntrar till strategier för undandragande av skatt (till exempel genom överföring med felaktig prissättning), skatteflykt och otillåten kapitalflykt. Parlamentet understryker i synnerhet att skattebedrägerier i utvecklingsländerna leder till årliga förluster i skatteinkomsterna som motsvarar tio gånger det belopp industriländerna betalar ut i utvecklingsbistånd. Parlamentet uppmanar därför medlemsstaterna att göra kampen mot skatteparadis, skatteflykt och otillåten kapitalflykt från utvecklingsländerna till en övergripande prioritering. Parlamentet upprepar i detta sammanhang sin övertygelse om att automatiskt informationsutbyte bör byggas ut för att omfatta hela världen och tillämpas inom en multilateral ram.
27. I syfte att uppnå bättre resultat i utvecklingssamarbetet uppmanar Europaparlamentet till förstärkt samarbete, övervakning och utvärdering under planeringen och genomförandet av de utvecklingsprojekt i vilka EU medverkar. Parlamentet uppmanar den nya höga representanten för utrikesfrågor att överväga att inrätta separata enheter i var och en av de mottagande länderna för att kontinuerligt övervaka och utvärdera dessa projekt.
28. Europaparlamentet konstaterar att övervakningen och utvärderingen kan förstärkas genom

användning av lämpliga dataprogram som det som utvecklats av Olaf eller de som skapats genom EU-stöd, till exempel ODAmoz, med hjälp av vilket man kan uppteckna, klassificera, analysera och följa upp alla utvecklingsprojekt och hålla reda på hur de i realiteten uppnår sina mål.

29. Europaparlamentet noterar att medlemsstaterna skulle kunna dra nytta av ett förstärkt samarbete inom EU:s utvärderings- och övervakningsenheter, till exempel genom att sända sin personal till dessa enheter för att övervaka och utvärdera de projekt som finansieras av enskilda medlemsstater. Samarbete och gemensam användning av infrastruktur kan vara en mycket god lösning för de medlemsstater vars strukturer för utvecklingssamarbete är relativt nya, i synnerhet om personalutbildning kan knytas till dessa enheter. Ett sådant samarbete skulle kunna förbättra den nödvändiga insynen, användningen av bästa metoder och till och med acceptansen i givarländerna för en ökning av utvecklingsbudgetarna.
30. Europaparlamentet uppmanar rådet och kommissionen att vid granskningen av instrumenten och åtgärderna för utvecklingssamarbetet dessutom se till att minimera oavsiktliga följder för ekonomierna i utvecklingsländerna, såsom ett allt större beroende av överföringar av utvecklingsbistånd med negativa verkningar på tillväxt, löner och sysselsättning liksom uppkomsten av rent-seekingstrukturer och korruption.
31. Europaparlamentet betonar vikten av att hjälpa utvecklingsländerna att förse sig med effektiva medel för att i eget intresse utöka korruptionsbekämpningen och förbättra rättsstaten, styrelseformerna och insynen i de offentliga finanserna i syfte att uppnå bättre förutsebarhet, genomförande och kontroll när det gäller budgeten. Parlamentet betonar vikten av parlamentarisk kontroll av de offentliga finanserna. Parlamentet insisterar på behovet att förbättra internationella redovisningsstandarder för att förebygga skatteundandragande och skatteflykt, bland annat genom att man ställer krav på transnationella bolag att de ska utarbeta ekonomiska rapporter för varje enskilt land.
32. Europaparlamentet konstaterar att det finns dussintals med skatteparadis över hela världen som till och med används av vissa OECD-baserade företag i syfte att undvika att betala skatt till de utvecklingsländer där de bedriver vinstgivande verksamhet eller till sina hemländer. Kommissionen ombeds att rapportera om hur det automatiska informationsutbytet kan utvidgas till att gälla hela världen och om hur sanktioner mot samarbetsovilliga skatteparadis och deras användare skulle kunna genomföras samt om hur rapportering om vinster och betalda skatter för varje enskilt land kan bli en regel för transnationella företag inom EU.
33. Europaparlamentet konstaterar med oro att en ytterligare försämring av utvecklingsländernas ekonomiska välbefinnande skulle kunna leda till oacceptabelt höga arbetslöshetsnivåer och ökad ekonomisk migration. Dessutom skulle sådana migrationsflöden kunna leda till en kompetensflykt från utvecklingsländerna och vara till skada för deras framtida ekonomiska tillväxt.
34. Europaparlamentet konstaterar att EIB har ansträngt sig för att se till att dess garantier och investeringar inte genomförs via skatteparadis. EIB ombeds att vidta ytterligare åtgärder för att se till att detta inte sker indirekt. Parlamentet ber EIB att rapportera om genomförandet av sin politik gentemot utländska finanscentrum (skattefria zoner). EIB

ombeds att vara särskilt vaksamt när den fastställer villkor eller villkorskriterier så att de är i linje med målen för EU:s politik och även Internationella arbetsorganisationens (ILO) föreställning om ”anständiga arbetsförhållanden” för att garantera en maximering av biståndet, medverkan av det lokala näringslivet och korruptionsbekämpningen. Parlamentet anser att EIB bör inrikta sig på att rekrytera experter inom miljö och utveckling.

35. Europaparlamentet hävdar att den rapport som Internationella valutafonden ska utarbeta för nästa möte med G-20-gruppen om det finansiella systemets bidrag till utgifter knutna till de olika regeringarnas ingripanden ska ta hänsyn till alla de direkta eller indirekta utgifterna för de offentliga finanserna, och i synnerhet deras inverkan på utvecklingsländernas budgetar.

RESULTAT AV SLUTOMRÖSTNINGEN I UTSKOTTET

Antagande	27.1.2010
Slutomröstning: resultat	+: 39 -: 0 0: 2
Slutomröstning: närvarande ledamöter	Burkhard Balz, Sharon Bowles, Udo Bullmann, Pascal Canfin, Nikolaos Chountis, George Sabin Cutaş, Rachida Dati, Leonardo Domenici, Derk Jan Eppink, Markus Ferber, Elisa Ferreira, Vicky Ford, José Manuel García-Margallo y Marfil, Jean-Paul Gauzès, Sven Giegold, Enikő Győri, Liem Hoang Ngoc, Othmar Karas, Wolf Klinz, Jürgen Klute, Werner Langen, Astrid Lulling, Arlene McCarthy, Íñigo Méndez de Vigo, Ivari Padar, Alfredo Pallone, Anni Podimata, Antolín Sánchez Presedo, Olle Schmidt, Edward Scicluna, Peter Simon, Peter Skinner, Theodor Dumitru Stolojan, Ivo Strejček, Kay Swinburne, Marianne Thyssen, Ramon Tremosa i Balcells
Slutomröstning: närvarande suppleanter	Sophie Briard Auconie, Danuta Jazłowiecka, Arturs Krišjānis Kariņš, Philippe Lamberts